

Nerdesin

– A.KARADOĞAN · 14 Haziran 2011

Şiirin Hikayesi

*Bütün sevgileri atıp içimden,varlığımı yalnız ona verdim ben.

Elverir ki, bir gün bana derinden,

Tâ derinden, bir gün bana "Gel!" desin. *

Ahmet Kutsi Tecer

****&****

Yüreğim kanadı kırık bir serçe

Hasretine konmuş

Eğilmiş dalım

Sensizliğim kopmuş

Büküldüğü yerden...

Buz tutmuş ruhumun elleri

Ayaza kesmiş bedenim

Aklımın gel/gitlerinde

Ben yine yüreğime frarım...

Tenimde zemheri üşümleri

Suluk soluğa kalmış dermanım

Nefesimden düşen sonbahar sarısı

Ellerimde yanan düşlerimin

Kirpikleri ıslak

İçimde kırık bir ağrı

Hüzün karası...

Yüreğimin secdesinde okunur

Beş vakit vuslat

Sızlar içim yarası

Nerdesin...

Gölgesini kaybetmiş ruhum
Sensizliğin zeval vakitlerinde
Tepeden bakıyor günüme ayrılık

Tenimin kuytularında hıçkırıklarım
Dayanmış sırtıma yokluğunun huzmesi
Süzülüp sen oluyor çaresizliğime
Sensizliğe inat
Dokunamasam da aşkına

Bendesin...

Vedalar mühürlenmiş dilimde
Kilit vurulmuş yürek sesime
Sicilime düşmüş lâl olan yanım
Seni k/anıyor
Çılgık çılgığa
Dilsizliğime perdesin...

Gözlerimde kırılıyor özleminin ayracı
Yokluğun sol yanıma hiç yakışmıyor
Saf tutuyor sabrım
Umutların ârâfında
Bekliyor yâr lütfunu
Tâ derinden bir gün bana

'Gel !' desin...

10,03,2011

Arzu Karadoğan